

Бал Мюджахіт

Міжрегіональна Академія управління персоналом (Київ, Україна)

Формування публічної безпеки в США: теоретичні засади

У статті систематизований досвід формування та забезпечення публічної безпеки в США. Виокремленні основні етапи підготовки та відбору поліцейських, які забезпечують публічну безпеку в США, визначені пріоритети розвитку кадрів та їх відбору. Зазначено, що поліцейські органи США має чотирьохрівневу структуру: федеральні правоохоронні органи, поліція штату, поліція округу, муніципальні органи поліції. Між цими рівнями відсутній ієрархічний зв'язок. Кожен рівень, кожна гілка органів поліції має певні межі компетенції відповідно до підвідомчості видів правопорушень. Незважаючи на складність державної правоохоронної системи, всі її підрозділи є спеціалізованими відомствами з чітко певною сферою відповідальності. Відсутність ієрархії і субординаційного зв'язку між рівнями правоохоронної системи США обумовлено також складністю нормативно-правової системи США, федеративним устроєм держави. Доведено, що основними засадами формування та забезпечення публічної безпеки в США є: по-перше, жорсткий та багатофазовий професійний відбір до органів поліції; по-друге, спеціальна підготовка та отримання відповідної освіти, навичок та знань; по-третє, широкі повноваження поліцейських, які реалізують заходи з попередження та виявлення загроз публічній безпеці; по-четверте, децентралізація органів поліції та відсутність прямого підпорядкування місцевої поліції вище стоячих органам поліції, водночас, існує зобов'язання поліцейських перед інститутами громадянського суспільства; по-п'яте, залучення до відбору поліцейських громадськості; по-шосте, залучення до діяльності поліцейських інститути громадянського суспільства; по-шосте, виборність посад, що забезпечують пряму відповідальність перед виборцями за якість та ефективність діяльності.

Ключові слова: державне управління, безпека, публічна безпека, національна безпека, громадська безпека, громадський порядок, спеціально уповноважені органи, поліція, федеральна поліція, регіональна поліція, відбір та навчання кадрів.

Ball Mujahit

Interregional Academy of Personnel Management (Kyiv, Ukraine)

Formation of Public Security in the United States: Theoretical Fundamentals

The article systematizes the experience of forming and ensuring public safety in the United States. The author singles out the stages of training and selection of police officers who ensure public safety in the United States, identified priorities for staff development and selection. The article states that the US police has a four-tier structure: federal law enforcement, state police, county police, and municipal police. There is no hierarchical connection between these levels. Each level, each branch of the police has certain limits of competence in accordance with the jurisdiction of the types of offenses. Despite the complexity of the state law enforcement system, all its units are specialized agencies with a clearly defined area of responsibility. The lack of hierarchy and subordination between the levels of the US law enforcement system is also due to the complexity of the US legal system, the federal system of the state.

The author proves that the main principles of forming and ensuring public safety in the United States are: first, strict and multi-stage professional selection to the police; secondly, special training and obtaining appropriate education, skills and knowledge; third, the broad powers of the police, which implement measures to prevent and identify threats to public safety; fourth, the decentralization of the police and the lack of direct subordination of the local police to the higher police, while there is a commitment of the police to civil society institutions; fifth, involving the public in the selection of police officers; sixth, the involvement of civil society institutions in police activities; sixth, the election of positions that provide direct responsibility to voters for the quality and efficiency of activities.

Keywords: public administration, security, public safety, national security, public safety, public order, specially authorized bodies, police, federal police, regional police, recruitment and training.

Постановка проблеми.

Проблеми забезпечення публічної безпеки актуалізуються у зв'язку з виникнення інноваційних загроз, пов'язаних з розвитком інформаційних технологій а також активізацією процесів глобалізації, розвитку світового співтовариства, визначення інноваційного розвитку співпраці у зв'язку з пандемією COVID-19.

В Україні існують механізми забезпечення національної безпеки, однак всі механізми потребують уточнення та оновлення з урахуванням змін, які відбулися у світі. Крім того, потребує виокремлення саме механізмів забезпечення публічної безпеки в системі національної безпеки.

У зв'язку з цим, пропонується проаналізувати закордонний досвід формування та забезпечення публічної безпеки, зокрема, у США.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблеми публічної безпеки, механізмів та інструментів забезпечення публічної безпеки, забезпечення публічної безпеки в системі національної безпеки, закордонний досвід формування та забезпечення публічної безпеки аналізують економісти, юристи, аналітики, соціологи, політологи, фахівці з державного управління. Разом з тим, відсутні системні підходи до виокремлення закономірностей розвитку публічної безпеки за кордоном. Так, закордонний досвід формування та забезпечення публічної безпеки аналізують В.Аброськін, В. Барба, А.Басов, О. Батраченко, В. Біліченко, О.Горбачова, А. Долинний, В. Доненко, О. Кобзар, А. Крищенко, Я. Курбанов, Р. Мельник, Д. Мулявка, О. Панова, Н. Піх, С. Пономарьов, Е. Саманюк, Г. Туманов, О. Швець та ін.

Зазначені автори виокремлюють принципи, механізми, інструменти, методи формування та забезпечення публічної безпеки за кордоном.

Формулювання цілей статті.

Метою статті є систематизація та узагальнення закордонного досвіду формування та забезпечення публічної безпеки.

Виклад матеріалу дослідження.

Публічну безпеку США забезпечують підрозділи поліції, які мають широкі повноваження щодо попередження загроз публічній безпеці, проведення профілактичних заходів, а також можливостей постійного контролю за розвитку ситуації, яка може привести до загроз у системі публічної безпеки.

Федеральний устрій США передбачає незалежність місцевих органів влади від органів влади штату, які, в свою чергу, незалежні від федерального уряду. На кожному з цих трьох рівнів державної влади є власні, автономні органи розслідування.

У США немає загальнонаціонального міністерства з функціями головного штабу поліцейських сил, а також федеральної поліції як такої, тобто центрального відомства, наділеного традиційними поліцейськими функціями. Кожен штат, велике місто, дрібніший населений пункт має своє поліцейське відомство, незалежне від інших. Всі державні органи, наділені правом проведення оперативної і слідчої роботи, провадження затримань, арештів, обшуків і вилучень, порушення і здійснення кримінального переслідування, мають назву в Сполучених Штатах правозастосовуючі відомства (law enforcement agencies) (Зиядуллаев, 2017).

Поліцейські органи США має чотирирівневу структуру: федеральні правоохоронні органи, поліція штату, поліція округу, муніципальні органи поліції. Між цими рівнями відсутній ієрархічний зв'язок. Кожен рівень, кожна гілка органів поліції має певні межі компетенції відповідно до підвідомчості видів правопорушень. Юрисдикція різних рівнів системи органів поліції також обмежена територіально (Аврутин, 2016).

Федеральна поліція, яка входить до складу більшості федеральних міністерств і відомств, що функціонує на основі федерального законодавства, включає: поліцейські органи департаменту юстиції, спеціальну федеральну поліцію з охорони столиці США, будівлі парламенту і резиденції президента США, поліцейські органи Міністерства фінансів, Управління

розслідувань служби внутрішніх доходів федерального податкового управління, Федеральний поліцейський підрозділ департаменту пошт, а також військову поліцію Міністерства оборони США.

Система функціонування поліцейських служб у федеральних правоохоронних органах США є універсальною (вона будується на основі принципу галузевої спеціалізації з урахуванням адміністративно-територіального поділу країни), але організована вона з урахуванням американської специфіки - множинності історично-сформованих різних поліцейських відомств і особливостей завдань, покладених на традиційні поліцейські служби, що входять до них. Даний принцип покладено в основу організації і діяльності всіх ланок поліцейської системи Сполучених Штатів не залежно від відомчої належності конкретного поліцейського агентства, як на федеральному, так і на регіональному рівнях (Аврутин, 2016).

Також правоохоронну діяльність здійснюють органи місцевої поліції, залізнична і промислова (приватна) поліція.

Незважаючи на складність державної правоохоронної системи, всі її підрозділи є спеціалізованими відомствами з чітко певною сферою відповідальності. Відсутність ієрархії і субординаційного зв'язку між рівнями правоохоронної системи США обумовлено також складністю нормативно-правової системи США, федеративним устроєм держави (Курлович, 2013).

Так, компетенція співробітників федеральних правоохоронних органів обмежена федеральними злочинами. Федеральний злочин - правопорушення, передбачене федеральним законодавством. Кримінальне законодавство в США існує як на федеральному рівні, так і на рівні штатів. Діяльність федеральних служб визначається Кодексом США. В той час в Кодексі США встановлено заборону на втручання федеральних органів влади в предмет ведення штатів, округів і місцевого самоврядування. Винятком є лише випадки, пов'язані з порушенням громадянських прав і залученістю державних службовців в злочинну діяльність. В справах, в яких юрисдикційна компетентність федеральних відомств і правоохоронних органів штатів

або округів перетинаються, як наприклад, пограбування банку, органи, чия компетенція перетинається, спільно приймають рішення про те, хто буде здійснювати розслідування (Зиядуллаев, 2017).

Шериф є посадовою особою, який виконує в своєму окрузі певні адміністративні функції, довіреним представником поліції, що володіє широкими повноваженнями щодо забезпечення на місцях громадського порядку і публічної безпеки, профілактики правопорушень, протидії злочинності та виконання покарань. Будучи відповідальним за стан громадського порядку й публічної безпеки на адміністративній території, шериф користується практично всіма владними повноваженнями, а його діяльність фінансується за рахунок місцевого бюджету.

Шерифи в штатах США призначаються по-різному. Термін їх повноважень становить чотири - шість років. Так, на адміністративних територіях Род-Айленда, Гаваїв вони призначаються особисто губернаторами. У Каліфорнії на цю посаду призначаються співробітники, які мають не менше чотирьох років робочого стажу в правоохоронній системі, а в штатах Айдахо, Міссісіпі, Оклахома, Канзас кандидати на посаду шерифів повинні пройти спеціальний навчальний курс. На деяких територіях країни, зокрема в Айова-Сіті, при виконанні службових завдань шерифові надані повноваження безпосередньо призначати і звільняти з посади своїх помічників і інших відповідальних співробітників (Шалягин, 1998, с. 17).

У США функції поліції містяться в самих різних актах рівня федерації, штатів і муніципальних утворень і тому вкрай різноманітні. Спроба систематизувати їх і виділити найголовніші була зроблена Асоціацією американських адвокатів, яка в документі «Стандарти, що стосуються функцій міської поліції» звела їх до 11 позицій (American Bar Association, 1980):

- 1) розпізнання кримінальних злочинців, затримання порушників, поведження з ними відповідно до вимог судової процедури;
- 2) зниження можливості здійснення деяких злочинів за допомогою превентивного патрулювання та інших заходів;
- 3) допомога окремим особам, яким загрожує фізична небезпека;

- 4) охорона конституційних гарантій;
- 5) полегшення пересування людей і транспортних засобів;
- 6) допомога тим, хто не може піклуватися про себе;
- 7) вирішення конфліктів;
- 8) визначення проблем, що мають потенційне серйозне значення для примусового виконання законів або управління;
- 9) створення і підтримання почуття безпеки в суспільстві, у тому числі забезпечення публічної безпеки;
- 10) розвиток і охорона громадського порядку;
- 11) розвиток інших служб надзвичайного значення.

Таким чином, функція протидії злочинності хоча і поставлена на перше місце, але займає лише дві позиції з одинадцяти.

Таким чином, основні функції поліції в США можуть бути зведені до трьох найбільш важливим групам:

- 1) запобігання та протидію злочинності та інших антисоціальних проявів;
- 2) забезпечення безпеки особистості, в тому числі надання допомоги окремим громадянам, а також забезпечення публічної безпеки;
- 3) організація нормального пересування людей і транспорту.

У Сполучених Штатах кандидати для вступу до поліцейської академії повинні мати свідоцтво про закінчення середньої школи або диплом про вищу освіту. Крім того, до вступу до академії вони повинні пройти первинну професійну підготовку. Для служби в поліції США новобранці відбираються департаментами поліції на місцях і, починаючи навчання, впевнені, що після його завершення будуть призначені на вищі посади.

Спираючись на знання, отримані в поліцейських академіях, новобранці мають можливість формувати загальне уявлення про діяльність поліції. У зв'язку з цим, ті кандидати, які проходили навчання в спеціалізованих навчальних закладах до вступу на службу в поліцію, вже мають уявлення про особливості поліцейської роботи і знають, що очікувати надалі і до чого бути готовими, на відміну від тих,

хто вступає на службу без проходження спеціального навчання [5].

Тривалість навчання поліцейських також варіюється. В середньому вона становить 21 тиждень, або 840 годин (без урахування обов'язкового навчання на місцях) (Хайрутдинова, Якупов, 2020).

Професія поліцейського вважається однією з самих фізично складних. Поліцейська робота вимагає постійної фізичної готовності при виконанні повсякденних обов'язків. Однією з характерних особливостей системи рекрутингу кадрів в правоохоронних органах є високий конкурс. Це зв'язано з тим, що професія поліцейського або співробітника федерального правоохоронного агентства в США є престижною і добре оплачуваною.

Конкурс на місце у великому поліцейському департаменті становить 20-40 осіб. А в такому авторитетному відомстві, як ФБР, конкурс може доходити до декількох сотень чоловік на одне місце (Карасев, Ципинов, 2018).

Систему відбору кадрів в федеральні правоохоронні органи можна розглянути на прикладі Федерального бюро розслідувань. Спільними вимогами при відборі кандидатів на посаду спеціального агента ФБР є:

- американське громадянство або громадянство Північних Маріанських островів;
- вік від 23 до 37 років;
- освітній рівень - вища чотирирічна освіта в коледжі або університеті (ступінь бакалавра);
- три роки професійного досвіду роботи;
- наявність дійсних водійських прав.

Сам процес професійного відбору в ФБР здійснюється протягом семи умовних етапів:

1. Подача онлайн-заяви до регіонального офісу ФБР і його розгляд. Кандидати, що задовольняють вимогам ФБР, допускаються до наступного етапу відбору.

2. Тестування (фаза I). Перша фаза тестування складається з блоку письмових тестів для оцінки навичок і здібностей критичного мислення включає три випробування:

- біографічний тест;
- тест логічних міркувань;
- тест ситуативних міркувань.

3. Тестування (фаза II). До другої фази тестування допускаються кандидати,

які успішно пройшли першу фазу. Вона складається з двох випробувань:

- структуроване інтерв'ю;
- письмова вправа.

4. Повідомлення про умовне призначення.

Кандидати, які успішно пройшли другу фазу тестування, отримують повідомлення про умовне призначення. Це повідомлення означає, що тепер починається спеціальне вивчення особистості кандидатів (пов'язане зі значними бюджетними витратами) (США - стандарти оцінки).

5. Тестування фізичної підготовленості. Федеральне бюро розслідувань вимагає, щоб його агенти проходили тест на фізичну придатність, що складається з чотирьох вправ, розділених п'ятихвилинним перервою. В їх число входять:

- максимальна кількість присідань в одну хвилину;
- спринтерський біг на 300 метрів;
- максимальна кількість віджимань в упорі лежачи;
- біг на 1,5 милі [7].

Якщо кандидат не зміг набрати потрібні бали з першого разу, він має право здавати тест ще два рази: через 60-90 днів після першої спроби і через 90-120 днів після другої спроби. Якщо ж кандидат не склав тест після третьої спроби, то він відсторонюється від участі в конкурсі і не зможе в майбутньому стати спеціальним агентом ФБР.

6. Спеціальна перевірка особи кандидата. Спеціальна перевірка складається з: перевірки на детекторі брехні; відсутності (наявності) судимості; тесту на вживання наркотиків; перевірки його (а також його родичів) кредитоспроможності і боргів; бесід з рідними, сусідами, колегами по роботі і роботодавцями, партнерами по бізнесу, викладачами; перевірки освітніх досягнень кандидата.

7. Медичне обстеження. Кандидати, які пройшли спеціальну перевірку, проходять повне медичне обстеження, щоб визначити, чи не могла якась медична проблема потенційно порушити здатність претендента виконувати основні службові функції.

Як видно, тестування спрямоване на виявлення соціально-психологічного статусу кандидатів, рівня їх фізичної підготовленості, а також оцінку соматичного здоров'я. Однак послідовність інша -

спочатку психофізіологічний і фізичне тестування, і лише потім - спеціальна перевірка і поглиблене медичне обстеження. Сам процес відбору - досить тривала процедура і займає від п'яти тижнів до одного року. Це обумовлено тим, що під час тривалої процедури легше «відсівати» осіб, непридатних для роботи в правоохоронних структурах. Особи, які пройшли всі етапи відбору, направляються для навчання в Академію ФБР, по закінченню якої вони призначаються спеціальними агентами ФБР. Подібна система відбору діє і в інших федеральних правоохоронних відомствах (Карасев, Ципинов, 2018).

Важливим моментом, що впливає на порядок і критерії оцінки поліції в США, є поділ на місцеву (поліцію штату) і федеральну поліцію. Так, призначення керівника поліцейського органу проводиться в залежності від його місця в ієрархії поліцейської системи: керівники федеральних поліцейських органів призначаються (зі схвалення і згоди сенату) виключно главою федерального уряду - Президентом США; керівники поліцейських органів штату - главою виконавчої влади штату - губернатором штату; керівники поліції міського муніципального підрозділу призначаються або мером міста, або міською радою, а шерифи (керівник поліції графства або округу) обираються населенням округу. Такий порядок призначення забезпечує поділ і децентралізацію органів влади покликаних оцінювати і іншим чином впливати на діяльність управлінь поліції штатів (Чурсин, 2016).

Федеральні структури мають право втручатися в діяльність місцевої поліції обмежено і лише в межах своєї юрисдикції. Всі перераховані факти свідчать про те, що головним інструментом оцінюючим поліцію в США, є громадська думка.

Сучасні методи партнерства поліції і суспільства активно використовуються в США. Практично у всіх штатах створені незалежні цивільні служби (комісії), в обов'язки яких входить рекрутування і призначення поліцейських на всі невиборні посади; висування і призначення поліцейських на вищі посади. Працівники комісії проводять атестації, розглядають апеляції співробітників на ті призначення,

які залишилися в компетенції адміністрації, регулюють робочий час поліцейських, визначають їх функціональні обов'язки, курирують питання дисципліни, пенсійного та соціального забезпечення. Ці комісії, як правило, нечисленні: в них входить від трьох до дев'яти осіб. Всі члени - цивільні особи, яких затверджує глава тієї території, на якій функціонує такий орган. Склад комісії затверджується на певний термін, в протягом якого залишається незмінним.

Наприклад, міська влада Сіетла погодилися на введення незалежного спостереження і створення громадської комісії з нагляду за діями поліції. Чиновники пішли на це для того, щоб виправити ситуацію, що виникла в зв'язку з критичним зауваженням Міністерства юстиції США, в якому міську поліцію звинуватили в систематичному провокуванні дрібних сутичок і розборок з жителями міста і необґрунтованому використанні кийків, ліхтарів і інших засобів впливу (Боренов, 2018).

В угоді про наміри, представленому федеральним судовим властям, викладені помилки та упущення в проведенні багаторічної реформи. Подібні угоди з аналізом недоліків в роботі поліції були підписані до цього і в інших неблагополучних містах по всій країні, в тому числі в Лос-Анджелесі, в Новому Орлеані.

Міністерство юстиції США почало своє розслідування після того, як Американський союз захисту громадянських свобод (American Civil Liberties Union) і ряд громадських організацій зажадали від міської влади розглянути численні і багаторічні скарги на необґрунтоване побиття, в тому числі ногами, несанкціоновані арешти, а в деяких випадках і свавілля поліцейських, яке закінчилося вбивствами (Курлович, 2013).

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ

Аврутин Ю.Е. Социальные основания реформирования полиции в России и в США: сравнительный анализ. Вестник ННГУ. 2016. №6. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/sotsialnye-osnovaniya-reformirovaniya-politsii-v-rossii-i-v-ssha-sravnitelnyy-analiz>.

Боренов А. Ю. Сравнительная характеристика особенностей контроля уровня физической подготовленности сотрудников полиции России и зарубежных стран. Ученые записки университета Лесгафта. 2018. №9 (163). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/sravnitel'naya-harakteristika-osobennostey-kontrolya-urovnya-fizicheskoy-podgotovlennosti-sotrudnikov-politsii-rossii-i-zarubezhnyh>.

Зиядуллаев М. З. Зарубежный опыт системы охраны общественного порядка и профилактики правонарушений в населенных пунктах. Журнал зарубежного законодательства и сравнительного правоведения. 2017. №2 (63). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/zarubezhnyy-opyt-sistemy-ohrany-obshchestvennogo-poryadka-i-profilaktiki-pravonarusheniy-v-naselennyh-punktah>.

В результаті реформ, проведених в Лос-Анджелесі, скоротився рівень злочинності, підвищилася якість і обсяг правоохоронної діяльності, а довіру суспільства до поліцейського управління різко зросла.

Висновки. Таким чином, основними засадами формування та забезпечення публічної безпеки в США є: по-перше, жорсткий та багатозадачний професійний відбір до органів поліції; по-друге, спеціальна підготовка та отримання відповідної освіти, навичок та знань; по-третє, широкі повноваження поліцейських, які реалізують заходи з попередження та виявлення загроз публічній безпеці; по-четверте, децентралізація органів поліції та відсутність прямого підпорядкування місцевої поліції вище стоячих органам поліції, водночас, існує зобов'язання поліцейських перед інститутами громадянського суспільства; по-п'яте, залучення до відбору поліцейських громадськості; по-шосте, залучення до діяльності поліцейських інститути громадянського суспільства; по-шосте, виборність посад, що забезпечують пряму відповідальність перед виборцями за якість та ефективність діяльності.

Світовий досвід показує, що взаємодія поліції і суспільства досить складний, часом досить суперечливий процес. Однак в умовах швидко мінливого світу і глобалізації всіх сторін життєдіяльності людини - це, можливо, єдиний інструмент, що дозволяє ефективно протистояти сучасній злочинності.

У перспективі подальших розвідок передбачено здійснити системний аналіз європейського та азійського позитивного досвіду формування публічної безпеки, виокремлення закономірностей розвитку публічної безпеки і зазначених країнах, запропонувати авторську модель формування та забезпечення публічної безпеки в Україні.

Карасев А. В., Ципинов Х. Б. Особенности профессионального отбора и обучения кандидатов для службы в правоохранительных органах США. Вестник экономической безопасности. 2018. №4. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-professionalnogo-otbora-i-obucheniya-kandidatov-dlya-sluzhby-v-pravoohranitelnyh-organah-ssha>.

Курлович П. Н. Полиция в правоохранительной системе США. Вестник Казанского юридического института МВД России. 2013. №12. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/politsiya-v-pravoohranitelnoy-sisteme-ssha>.

США — стандарты оценки физической пригодности государственной полиции для новобранцев. URL: <http://www.stewsmith.com/linkpages/LElinks.htm>

Хайрутдинова И. В., Якупов Ф. А. О некоторых аспектах первоначальной подготовки полицейских в США и Канаде. Современное педагогическое образование. 2020. №7. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/o-nekotoryh-aspektah-pervonachalnoy-podgotovki-politseyskih-v-ssha-i-kanade>.

Чурсин О.А. Особенности организации профессиональной подготовки по месту службы в органах полиции зарубежных стран. Вестник Московского университета МВД России. 2016. №6. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-organizatsii-professionalnoy-podgotovki-po-mestu-sluzhby-v-organah-politsii-zarubezhnyh-stran>.

Шалягин Д. Д. Полиция США – организационные и правовые основы деятельности: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. М., 1998. 21 с.

American Bar Association, Standards for Criminal Justice. 2d. ed. Boston, 1980. P. 131—132.

REFERENCES

American Bar Association, Standards for Criminal Justice (1980), 2d. ed. Boston.

Avrutin, Ju.E. (2016), “Social Foundations of Police Reform in Russia and the United States: A Comparative Analysis”, Vestnik NNGU, vol. 6, Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/sotsialnye-osnovaniya-reformirovaniya-politsii-v-rossii-i-v-ssha-sravnitelnyy-analiz>.

Borenov, A. Ju. (2018), “Comparative characteristics of the control features of the level of physical fitness of police officers in Russia and foreign countries”, Uchenye zapiski universiteta Lesgafa, vol. 9 (163) Retrieved from

Hajrutdinova, I. V. & Jakupov, F. A. (2020). “On some aspects of the initial training of police officers in the USA and Canada”, Sovremennoe pedagogicheskoe obrazovanie, vol. №7, available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/o-nekotoryh-aspektah-pervonachalnoy-podgotovki-politseyskih-v-ssha-i-kanade>.

Karasev, A. V. & Cipinov, H. B. (2018). “Features of professional selection and training of candidates for service in the US law enforcement agencies”, Vestnik jekonomicheskoy bezopasnosti, vol. 4, Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-professionalnogo-otbora-i-obucheniya-kandidatov-dlya-sluzhby-v-pravoohranitelnyh-organah-ssha>.

Kurlovich, P. N. (2013). “Police in the US law enforcement system”, Vestnik Kazanskogo juridicheskogo instituta MVD Rossii, vol. 12, Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/politsiya-v-pravoohranitelnoy-sisteme-ssha>

Shal'jagin, D. D. (1998), Policija SShA – organizacionnye i pravovye osnovy dejatel'nosti: avtoref. dis. ... kand. jurid. nauk [US police - organizational and legal basis of activity: author. dis. ... Cand. jurid. sciences], M.

USA — standarty ocenki fizicheskoj prigodnosti gosudarstvennoj policii dlja novobrancev [USA - National Police Physical Fitness Assessment Standards for Recruits], Retrieved from <http://www.stewsmith.com/linkpages/LElinks.htm> 8.

Chursin, O. A. (2016). “Features of the organization of vocational training at the place of service in the police of foreign countries”, Vestnik Moskovskogo universiteta MVD Rossii, vol. 6, Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-organizatsii-professionalnoy-podgotovki-po-mestu-sluzhby-v-organah-politsii-zarubezhnyh-stran>.

Zijadullaev, M. Z. (2017). “Foreign experience of the system of public order protection and prevention of offenses in settlements”, Zhurnal zarubezhnogo zakonodatel'stva i sravnitel'nogo pravovedeniya. 2 (63), Retrieved from <https://cyberleninka.ru/article/n/zarubezhnyy-opyt-sistemy-ohrany-obschestvennogo-poryadka-i-profilaktiki-pravonarusheniy-v-naselennyh-punktah>

Mujahit Ball

Ph.D. student, <https://orcid.org/0000-0002-7552-9238>, ball_mujahit@ukr.net

Стаття надійшла / Article arrived: 02.07.2021

Схвалено до друку / Accepted: 28.08.2021